De muren van Valdoren (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen het bericht de stad Valdoren bereikte, hield iedereen op de markt even zijn adem in. Het leger van de graaf naderde vanuit het noorden en zou binnen drie dagen voor de poorten staan. De burgemeester riep de raad samen in de oude zaal boven de graanschuur. Daar werd urenlang gediscussieerd, want de meningen liepen sterk uiteen. Sommigen wilden onderhandelen, anderen wilden vechten tot het bittere einde.

Griet, de dochter van de smid, luisterde vanaf de trap mee. Ze merkte op dat het verhaal van de bode van begin tot eind consistent was, terwijl de kooplieden elkaar telkens tegenspraken. Volgens haar vader was dat geen toeval. Al maanden fluisterden mensen over een samenzwering tussen enkele rijke families en de graaf, die hun handel wilde beschermen in ruil voor de sleutels van de stad. Niemand had ooit bewijs geleverd, maar het gerucht bleef hangen als rook in de straten.

De raad besloot uiteindelijk de stad te verdedigen, en de voorbereidingen begonnen diezelfde nacht. Karren met stenen rolden door de smalle stegen, en vrouwen kookten pek in grote ketels op het plein. De oude kapitein Bramer, die al twintig jaar niet gevochten had, werd tot verdediger van de noordelijke poort benoemd. Hij aanvaardde de taak zonder één woord van protest. Zijn eerste bevel was dat niemand de wijnkelders mocht openen voordat de strijd voorbij was.

De eerste aanval kwam bij zonsopgang. Tegen alle verwachtingen konden de inwoners de golf van soldaten weerstaan, vooral omdat de graaf de diepte van de gracht had onderschat. Twee dagen later volgde een tweede poging, en die eindigde in een pijnlijke nederlaag voor het leger van de graaf: honderden mannen trokken zich terug zonder ooit de muur te hebben aangeraakt. In de stad werd niet gejuicht. Iedereen wist dat er nog een derde aanval zou komen, en men had inmiddels ook geleerd hoe duur een overwinning kan zijn.

En toch, na een week van regen en modder, gebeurde het onmogelijke. De boeren uit de omliggende dorpen sloten zich aan bij de stedelingen, en samen wisten ze de vermoeide troepen definitief te verslaan. De graaf stuurde een brief waarin hij voor het eerst zijn nederlaag toegaf. Voor Bramer was die brief meer waard dan goud, want het was de erkenning die hij zijn hele leven had gemist. Hij las hem twee keer voor aan de raad en hing hem daarna boven de haard in zijn eigen huis.

Het echte werk begon pas daarna. Bijna de helft van de huizen aan de noordkant was verbrand of ingestort, en men moest die met eenvoudig gereedschap herbouwen. Het duurde bijna drie jaar, en verschillende families verlieten de stad voorgoed. De handel kwam maar langzaam op gang, en de plotselinge vermindering van het aantal inwoners maakte de markt op sommige dagen bijna leeg. Toch schreef Griet later in haar dagboek dat het herstel van Valdoren sneller ging dan iemand had durven hopen. De stad was kleiner geworden, maar ook eigenzinniger, en dat zou nog generaties lang te merken zijn.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28815

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1998